

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (EU) 2021/378

ze dne 22. ledna 2021

o uplatňování povinnosti minimálních rezerv (přepřacované znění) (ECB/2021/1)

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na čl. 19 odst. 1 tohoto statutu,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2531/98 ze dne 23. listopadu 1998 o uplatňování minimálních rezerv Evropskou centrální bankou ⁽¹⁾,s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2532/98 ze dne 23. listopadu 1998 o pravomoci Evropské centrální banky uvalovat sankce ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Evropské centrální banky (ES) č. 1745/2003 (ECB/2003/9) ⁽³⁾ bylo několikrát zásadním způsobem změněno. Vzhledem k tomu, že je v něm třeba provést další změny, mělo by být toto nařízení v zájmu srozumitelnosti přepřacováno.
- (2) Podle článku 6 nařízení (ES) č. 2531/98 má Evropská centrální banka (ECB) právo shromažďovat od institucí informace potřebné k uplatňování povinnosti minimálních rezerv a právo ověřovat přesnost a kvalitu informací, které instituce poskytují jako doklad plnění této povinnosti. S cílem snížit celkovou zpravodajskou zátěž je vhodné, aby byly statistické informace týkající se měsíční rozvahy, které jsou shromažďovány na základě nařízení Evropské centrální banky (EU) 2021/379 (ECB/2021/2) ⁽⁴⁾, používány pro pravidelný výpočet základu pro stanovení minimálních rezerv úvěrových institucí.
- (3) Je zapotřebí zajistit větší transparentnost a jednoznačnost ohledně řady otázek týkajících se uplatňování povinnosti minimálních rezerv, zejména pokud jde o: a) podmínky týkající se uplatňování povinnosti minimálních rezerv na instituce; b) skutečnost, že národní centrální banky členských států, jejichž měnou je euro (národní centrální banky eurozóny), mohou rozhodnout o pozastavení nebo vyloučení přístupu institucí k operacím Eurosystemu na volném trhu a stálým facilitám Eurosystemu (operace měnové politiky Eurosystemu); c) podmínky, za nichž by měly být prostředky započítávány jako rezervy pro účely splnění povinnosti minimálních rezerv; d) požadavky týkající se žádostí o povolení držet minimální rezervy nepřímo přes zprostředkovatelskou instituci a e) podmínky pro odnětí povolení držet minimální rezervy nepřímo přes zprostředkovatelskou instituci.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 4.⁽³⁾ Nařízení Evropské centrální banky (ES) č. 1745/2003 ze dne 12. září 2003 o uplatňování minimálních rezerv (ECB/2003/9) (Úř. věst. L 250, 2.10.2003, s. 10).⁽⁴⁾ Nařízení Evropské centrální banky (EU) 2021/379 ze dne 22. ledna 2021 o rozvahových položkách úvěrových institucí a sektoru měnových finančních institucí (ECB/2021/2) (viz strana 16 v tomto čísle Úředního věstníku).

- (4) V zájmu účinnosti požadavků Eurosystemu na minimální rezervy je rovněž nezbytné upřesnit povinnost minimálních rezerv, pokud jde o výpočet, oznamování, potvrzování a udržování minimálních rezerv, jakož i vykazování a ověřování.
- (5) Je vhodné, aby informace o základu pro stanovení minimálních rezerv vykazované zprostředkovateli byly dostatečně podrobné, aby se umožnilo přesné vykazování podle nařízení 2021/379 (ECB/2021/2). Kromě toho, pokud je mateřské instituci podle tohoto nařízení uděleno povolení vykazovat základ pro stanovení minimálních rezerv na agregovaném základě, je vhodné, aby údaje o základu pro stanovení minimálních rezerv vykazovala na agregovaném základě příslušné národní centrální bance v souladu s nařízením 2021/379 (ECB/2021/2).
- (6) S cílem zajistit přiměřenou rovnováhu mezi zajištěním přesnosti údajů o minimálních rezervách a bezproblémového uplatňování regulačního rámce a aby nebylo nutné znovu vydávat platná a použitelná povolení, mělo by být zprostředkovatelům, kterým bylo povoleno vykazovat základ pro stanovení minimálních rezerv na agregovaném základě podle nařízení (ES) č. 1745/2003 (ECB/2003/9), umožněno nadále takto vykazovat, aniž by museli žádat o vydání nového povolení.
- (7) Podle článku 19.1 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky může ECB požadovat na úvěrových institucích usazených v členských státech, jejichž měnou je euro (členské státy eurozóny), aby udržovaly minimální rezervy na účtech u ECB a u národních centrálních bank eurozóny. Vzhledem k tomu, že úvěrové instituce mají účty u národní centrální banky ve své příslušné jurisdikci, je namístě, aby byly tyto rezervy vedeny výlučně na účtech národních centrálních bank.
- (8) Nařízení (ES) č. 2531/98 a nařízení (ES) č. 2532/98 stanoví pravomoc ECB ukládat sankce za porušení statistické zpravodajské povinnosti včetně nedodržení povinnosti minimálních rezerv stanovené v tomto nařízení.
- (9) V zájmu zajištění právní jistoty je nezbytné, aby se ustanovení tohoto nařízení, která jsou uvedena do souladu se změnou definice „úvěrových institucí“ v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽⁵⁾ (v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2033 ⁽⁶⁾), uplatňovala ve stejnou dobu jako uvedená změna, tedy 26. června 2021. Z provozních důvodů je však nezbytné stanovit, že ustanovení o držení rezerv se uplatní od 28. července 2021, tedy od prvního dne pátého udržovacího období v roce 2021.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Toto nařízení stanoví povinnost minimálních rezerv pro tyto instituce:

a) úvěrové instituce:

- i) kterým bylo uděleno povolení v souladu s článkem 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽⁷⁾, nebo
- ii) které jsou osvobozeny od povinnosti získat takové povolení podle čl. 2 odst. 5 směrnice 2013/36/EU;

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1.).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2033 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostních požadavcích na investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 575/2013, (EU) č. 600/2014 a (EU) č. 806/2014 (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 1.).

⁽⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

- b) pobočky úvěrových institucí včetně poboček zřízených v členských státech, jejichž měnou je euro (členské státy eurozóny), úvěrovými institucemi, které nemají své sídlo ani správní ústředí v členském státě eurozóny, avšak s výjimkou poboček zřízených mimo členské státy eurozóny úvěrovými institucemi usazenými v členském státě eurozóny.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- 1) „minimálními rezervami“ se rozumí objem prostředků, které je instituce povinna držet jako rezervy na svých účtech minimálních rezerv u příslušné národní centrální banky;
- 2) „povinností minimálních rezerv“ se rozumí veškeré požadavky, které jsou instituce povinny splňovat podle tohoto nařízení v souvislosti s minimálními rezervami, pokud jde o výpočet, oznamování, potvrzování a udržování minimálních rezerv, jakož i vykazování a ověřování;
- 3) „členským státem eurozóny“ se rozumí členský stát, jehož měnou je euro;
- 4) „úvěrovou institucí“ se rozumí „úvěrová instituce“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 5) „pobočkou“ se rozumí pobočka ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 17 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 6) „příslušnou národní centrální bankou“ se rozumí národní centrální banka členského státu eurozóny, v němž je daná instituce rezidentem;
- 7) „účty minimálních rezerv“ se rozumí účty, na nichž instituce drží své minimální rezervy u příslušné národní centrální banky;
- 8) „základem pro stanovení minimálních rezerv“ se rozumí suma způsobilých závazků, které se používají pro výpočet minimálních rezerv instituce;
- 9) „sazbou minimálních rezerv“ se rozumí procentní podíl, který se uplatní na položky základu pro stanovení minimálních rezerv pro účely výpočtu minimálních rezerv instituce;
- 10) „udržovacím obdobím“ se rozumí období, za něž se hodnotí dodržování povinnosti minimálních rezerv;
- 11) „denním konečným zůstatkem“ se rozumí stav rezerv k okamžiku, kdy byly uzavřeny všechny platby a kdy byly provedeny účetní záznamy související s přístupem ke stálým facilitám Eurosystemu;
- 12) „obchodním dnem národní centrální banky“ se rozumí každý den, kdy je národní centrální banka otevřena pro účely provádění operací měnové politiky Eurosystemu;
- 13) „obchodním dnem TARGET2“ se rozumí každý den, kdy je TARGET2 otevřen pro účely zúčtování platebních příkazů, jak je vymezeno v obecných zásadách Evropské centrální banky ECB/2012/27 ⁽⁸⁾;
- 14) „rezidentem“ rozumí každá fyzická nebo právnická osoba, která je rezidentem některého z členských států eurozóny ve smyslu čl. 1 bodu 4 nařízení Rady (ES) č. 2533/98 ⁽⁹⁾;
- 15) „fúzí“ se rozumí operace, při které jedna nebo více úvěrových institucí („nabývané instituce“) převádějí v důsledku zrušení bez likvidace veškerá svá aktiva a pasiva na jinou úvěrovou instituci („nabývací instituce“), kterou může být nově založená úvěrová instituce;
- 16) „rozdělením“ se rozumí operace, při které jedna úvěrová instituce („rozdělovaná instituce“) převádí v důsledku zrušení bez likvidace veškerá svá aktiva a pasiva na více než jednu instituci („přijímající instituce“), kterými mohou být nově založené úvěrové instituce.

⁽⁸⁾ Obecné zásady Evropské centrální banky ECB/2012/27 ze dne 5. prosince 2012 o transevropském expresním automatizovaném systému zúčtování plateb v reálném čase (TARGET2) (Úř. věst. L 30, 30.1.2013, s. 1).

⁽⁹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2533/98 ze dne 23. listopadu 1998 o shromažďování statistických informací Evropskou centrální bankou (Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 8).

Článek 3

Držení minimálních rezerv

1. Instituce uvedené v článku 1 drží minimální rezervy vypočtené v souladu s článkem 6 takto:
 - a) průměrný denní konečný zůstatek jednoho či více účtů minimálních rezerv za udržovací období není nižší než částka vypočtená pro toto období podle článku 6;
 - b) minimální rezervy jsou drženy na účtech minimálních rezerv vedených v eurech u příslušných národních centrálních bank v každém členském státě eurozóny, v němž jsou usazeny;
 - c) jako účty minimálních rezerv mohou být pro účely tohoto nařízení použity účty platebního styku vedené u národních centrálních bank;
 - d) prostředky, na které se vztahují právní, smluvní, regulační nebo jiná omezení, která by instituci bránila v jejich realizaci, převodu, postoupení nebo v nakládání s těmito prostředky během příslušného udržovacího období, jsou z minimálních rezerv vyloučeny.

Pro účely písmene d) instituce bez zbytečného odkladu oznámí příslušné národní centrální bance jakákoli omezení uvedená v písmeni d).

2. Má-li instituce v témže členském státě eurozóny několik poboček, platí tato ustanovení:
 - a) povinnost minimálních rezerv stanovenou v tomto článku splní za tyto pobočky sídlo nebo ústředí, pokud se v daném členském státě nachází;
 - b) nemá-li instituce v daném členském státě sídlo ani ústředí, určí pro účely splnění povinnosti minimálních rezerv stanovené v tomto článku jednu ze svých poboček v tomto členském státě;
 - c) k posouzení, zda je splněn požadavek odst. 1 písm. a) tohoto článku, příslušná národní centrální banka použije všechny denní konečné zůstatky na účtech minimálních rezerv poboček této instituce v témže členském státě.
3. Evropská centrální banka (ECB) zveřejňuje na svých internetových stránkách tyto seznamy:
 - a) seznam institucí, které podléhají povinnosti minimálních rezerv podle tohoto nařízení;
 - b) seznam institucí, které jsou zproštěny povinnosti minimálních rezerv podle článku 4, s výjimkou institucí uvedených v čl. 4 odst. 2 písm. a) až c).

Článek 4

Výjimky z povinnosti minimálních rezerv

1. Instituce jsou zproštěny povinnosti minimálních rezerv uvedené v článku 3, je-li splněna kterákoli z těchto podmínek:
 - a) povolení uvedené v čl. 1 písm. a) bodu i) bylo odebráno nebo se jej instituce vzdala; nebo
 - b) instituce je předmětem likvidačního řízení podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES ⁽¹⁰⁾.
2. ECB může na žádost příslušné národní centrální banky udělit výjimku z povinnosti minimálních rezerv v článku 3, pokud nastane některá z těchto skutečností:
 - a) na instituci se vztahuje reorganizační opatření podle směrnice 2001/24/ES;
 - b) na instituci se vztahuje příkaz ke zmrazení majetku vydaný Uníí nebo členským státem nebo se na ni vztahují opatření přijatá Uníí podle článku 75 Smlouvy, jež omezují schopnost instituce používat své prostředky;

⁽¹⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES ze dne 4. dubna 2001 o reorganizaci a likvidaci úvěrových společností (Úř. věst. L 125, 5.5.2001, s. 15).

- c) ECB a národní centrální banky (Eurosystém) pozastavily nebo vyloučily přístup dotčené instituce k operacím Eurosystému na volném trhu nebo stálým facilitám Eurosystému podle obecných zásad Evropské centrální banky (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ⁽¹⁾;
- d) není přiměřené na dotčené instituci požadovat, aby držela minimální rezervy.

Pro účely písm. c) prvního pododstavce, pokud Rada guvernérů ECB obnoví přístup instituce k operacím Eurosystému na volném trhu nebo stálým facilitám Eurosystému podle článku 158 obecných zásad (EU) 2015/510 (ECB/2014/60), výjimka přestává platit od začátku následujícího udržovacího období.

3. Pro účely udělení výjimek ve smyslu odst. 2 písm. d) zohlední příslušné národní centrální banky a ECB všechny tyto skutečnosti:

- a) zda je instituce oprávněna plnit pouze funkce zvláštního účelu;
- b) zda instituce nesmí aktivně vykonávat bankovní činnost v hospodářské soutěži s jinými úvěrovými institucemi;
- c) zda má instituce právní povinnost mít všechny své vklady účelově vázány pro regionální nebo mezinárodní rozvojovou pomoc.

Pro účely písm. a) je instituce oprávněna plnit pouze funkce zvláštního účelu, pokud vykonává konkrétní úkoly veřejné správy nebo pokud jí zákon nebo statut zakazuje vykonávat činnost úvěrových institucí.

4. Výjimky uvedené v tomto článku se uplatňují od začátku udržovacího období, v němž příslušná skutečnost nastane.

Článek 5

Základ pro stanovení minimálních rezerv

1. Instituce vypočítají svůj základ pro stanovení minimálních rezerv za použití statistických informací o těchto závazcích vykazovaných podle nařízení (EU) 2021/379 (ECB/2021/2):

- a) vklady a
- b) emitované dluhové cenné papíry.

Pokud má instituce závazky vůči pobočce téhož subjektu, která se nachází mimo eurozónu, nebo vůči sídlu či správnímu ústředí téhož subjektu, které se nachází mimo eurozónu, zahrnují se tyto závazky do základu pro stanovení minimálních rezerv.

2. Ze základu pro stanovení minimálních rezerv, který se vypočte podle odstavce 1, se vyloučí tyto závazky:

- a) závazky vůči jiné instituci, pokud:
 - i) tato instituce podléhá povinnosti minimálních rezerv podle tohoto nařízení, a
 - ii) tato instituce není zproštěna povinnosti minimálních rezerv ani jí nebyla udělena výjimka podle článku 4;
- b) závazky vůči ECB nebo národní centrální bance členského státu eurozóny.

3. Jsou-li ze základu pro stanovení minimálních rezerv vyloučeny závazky podle odstavce 2, instituce:

- a) bez zbytečného odkladu oznámí příslušné národní centrální bance výši vyloučených závazků;
- b) poskytne důkazy o těchto závazcích;
- c) odečte sumu těchto závazků ze základu pro stanovení minimálních rezerv po prokázání výše závazků příslušné národní centrální bance v souladu s písmenem b).

Pro účely písmene b), není-li instituce schopna příslušné národní centrální bance prokázat výši závazků v kategorii „emitované dluhové cenné papíry“, uplatní tato instituce na hodnotu zůstatku dluhových cenných papírů, které vydala a které mají původní splatnost do dvou let včetně, standardní odpočet uveřejněný na internetových stránkách ECB.

⁽¹⁾ Obecné zásady Evropské centrální banky (EU) 2015/510 ze dne 19. prosince 2014 o provádění rámce měnové politiky Eurosystému (ECB/2014/60) (Úř. věst. L 91, 2.4.2015, s. 3).

4. Při stanovení standardního odpočtu, který se uplatní na závazky v kategorii emitovaných dluhových cenných papírů se splatností do dvou let ve smyslu odstavce 3, vezme ECB v úvahu poměr uplatňovaný pro eurozónu mezi stavem relevantních nástrojů emitovaných úvěrovými institucemi a držených jinými úvěrovými institucemi, ECB a příslušnými národními centrálními bankami a celkovou hodnotou zůstatku těchto nástrojů emitovaných úvěrovými institucemi.
5. Instituce vypočtou svůj základ pro stanovení minimálních rezerv pro určité udržovací období na základě údajů za měsíc předcházející o dva měsíce dříve, v němž udržovací období začíná.
6. Instituce ve zbytkové části, jak jsou vymezeny v článku 2 nařízení (EU) 2021/379 (ECB/2021/2), vypočítají svůj základ pro stanovení minimálních rezerv pro dvě po sobě následující udržovací období, počínaje udržovacím obdobím, které začíná třetím měsícem po skončení čtvrtletí, na základě údajů z konce čtvrtletí vykázaných v souladu s nařízením (EU) (EU) 2021/379 (ECB/2021/2). Tyto instituce oznámí své minimální rezervy příslušné národní centrální bance podle článku 7.

Článek 6

Výpočet minimálních rezerv

1. Minimální rezervy, které instituce drží podle článku 3, se vypočítají použitím těchto sazeb minimálních rezerv na každý ze závazků základu pro stanovení minimálních rezerv uvedeného v článku 5.
- a) sazba minimálních rezerv 0 % platí pro tyto kategorie uvedené v části 2 přílohy II nařízení (EU) 2021/379 (ECB/2021/2):
- i) vklady, které splňují jednu z těchto podmínek:
 - mají dohodnutou splatnost delší než dva roky,
 - mají výpovědní lhůtu delší než dva roky,
 - jsou repo operacemi;
 - ii) emitované dluhové cenné papíry s původní splatností delší než dva roky.
- b) sazba minimálních rezerv 1 % platí pro všechny ostatní závazky zahrnuté do základu pro stanovení minimálních rezerv.
2. S výhradou požadavků uvedených v člancích 10 až 12 odečtou národní centrální banky nebo instituce od vypočtené výše minimálních rezerv každé instituce paušální odpočitatelnou položku ve výši 100 000 EUR.
3. Národní centrální banky používají minimální rezervy vypočtené v souladu s článkem 6 pro
- a) úročení držených minimálních rezerv;
 - b) posouzení, zda je splněn požadavek uvedený v čl. 3 odst. 1 písm. a).

Článek 7

Oznamování minimálních rezerv

1. Národní centrální banky stanoví postup pro oznamování individuálních minimálních rezerv institucí. Součástí tohoto postupu je určení, zda výpočet minimálních rezerv v souladu s článkem 6 provede příslušná národní centrální banka nebo instituce.
2. Pokud minimální rezervy instituce vypočítává podle odstavce 1 příslušná národní centrální banka, platí tato ustanovení:
- a) příslušná národní centrální banka oznámí instituci výši jejích minimálních rezerv nejpozději tři obchodní dny národní centrální banky před začátkem příslušného udržovacího období;
 - b) instituce potvrdí výši svých minimálních rezerv nejpozději poslední obchodní den národní centrální banky před začátkem příslušného udržovacího období;
 - c) pokud instituce neodpoví na oznámení uvedené v písmeni a) do konce obchodního dne národní centrální banky, který předchází začátku udržovacího období, má se za to, že potvrdila výši minimálních rezerv ve smyslu písmene b) a oznámená výše minimálních rezerv pro tuto instituci platí pro příslušné udržovací období.

3. Pokud své minimální rezervy vypočítává podle odstavce 1 instituce, platí tato ustanovení:
 - a) instituce oznámí příslušné národní centrální bance výši svých minimálních rezerv nejpozději tři obchodní dny národní centrální banky před začátkem příslušného udržovacího období;
 - b) příslušná národní centrální banka potvrdí výši minimálních rezerv instituce nejpozději poslední obchodní den národní centrální banky před začátkem příslušného udržovacího období;
 - c) pokud příslušná národní centrální banka neodpoví na oznámení uvedené v písmeni a) do konce obchodního dne národní centrální banky, který předchází začátku udržovacího období, má se za to, že potvrdila výši minimálních rezerv ve smyslu písmene b) a oznámená výše minimálních rezerv pro tuto instituci platí pro příslušné udržovací období.
4. Pro účely odstavců 2 a 3 může příslušná národní centrální banka stanovit dřívější datum pro oznámení minimálních rezerv.
5. Národní centrální banky mohou stanovit podmínky, za nichž mohou instituce opravovat základ pro stanovení minimálních rezerv a minimální rezervy oznámené v souladu s tímto článkem, jakož i lhůty, v nichž lze takové opravy provést. Po potvrzení minimálních rezerv ve smyslu odstavců 2 a 3 nejsou opravy povoleny.
6. K provedení postupů uvedených v tomto článku zveřejní příslušné národní centrální banky kalendáře stanovující lhůty pro oznámení a potvrzení údajů týkajících se výpočtu minimálních rezerv.
7. Pokud instituce nevykáže statistické údaje uvedené v nařízení (EU) 2021/379 (ECB/2021/2), příslušná národní centrální banka odhadne minimální rezervy této instituce pro příslušné udržovací období na základě dřívějších údajů vykázaných danou institucí a na základě jiných relevantních informací a oznámí instituci výši jejich minimálních rezerv nejméně tři obchodní dny národní centrální banky před začátkem příslušného udržovacího období.

Článek 8

Udržovací období

1. Nestanoví-li Rada guvernérů jinak, udržovací období začíná dnem vypořádání hlavní refinanční operace po schůzi Rady guvernérů, na kterou je plánováno hodnocení měnové politiky, a končí dnem, který předchází začátku následujícího udržovacího období.
2. Výkonná rada ECB zveřejní kalendář udržovacích období na internetových stránkách ECB. Národní centrální banky zveřejní tento kalendář též na svých internetových stránkách. ECB a národní centrální banky zveřejní tento kalendář nejméně tři měsíce před začátkem každého kalendářního roku.
3. Rada guvernérů ECB může kalendář uvedený v odstavci 2 změnit. Změněný kalendář se zveřejní na internetových stránkách ECB a národních centrálních bank před začátkem udržovacího období, jehož se příslušná změna týká.

Článek 9

Úročení

1. Příslušná národní centrální banka úročí minimální rezervy na účtech minimálních rezerv průměrnou úrokovou sazbou pro hlavní refinanční operace Eurosystemu během udržovacího období (váženou podle počtu kalendářních dnů) podle následujícího vzorce (výsledek se zaokrouhlí na nejbližší cent):

$$R_t = \frac{H_t \cdot n_t \cdot r_t}{100 \cdot 360}$$

$$r_t = \sum_{i=1}^{n_t} \frac{MR_i}{n_t}$$

Kde:

- R_t = úroky, které připadají na držené minimální rezervy v udržovacím období t ;
- H_t = průměrná denní výše držených minimálních rezerv v udržovacím období t ;
- n_t = počet kalendářních dnů udržovacího období t ;
- r_t = sazba pro úročení minimálních rezerv držených během udržovacího období t ; sazba se standardně zaokrouhlí na dvě desetinná místa;
- i = i -tý kalendářní den udržovacího období t ;
- MR_i = mezní úroková sazba poslední hlavní refinanční operace vypořádané v kalendářním dni i nebo před tímto kalendářním dnem.

2. Příslušná národní centrální banka připíše úroky z držených minimálních rezerv druhý obchodní den TARGET2 po skončení udržovacího období, za něž úroky připadají.

Článek 10

Nepřímé držení minimálních rezerv přes zprostředkovatele

1. Instituce mohou požádat příslušnou národní centrální banku o povolení držet všechny své minimální rezervy nepřímo přes zprostředkovatelskou instituci, pokud tato zprostředkovatelská instituce:

- a) je rezidentem téhož členského státu;
- b) je institucí, na kterou se vztahuje povinnost minimálních rezerv;
- c) kromě držení minimálních rezerv pro danou instituci běžně vykonává určité administrativní úkoly (například správu hotovosti).

2. Pro účely odstavce 1, požádá-li instituce o povolení držet všechny své minimální rezervy nepřímo přes zprostředkovatelskou instituci, uzavře za tímto účelem s touto zprostředkovatelskou institucí dohodu. Tato dohoda musí minimálně stanovit:

- a) zda si žádající instituce přeje přístup ke stálým facilitám Eurosystemu a operacím Eurosystemu na volném trhu, a
- b) výpovědní lhůtu v délce nejméně dvanácti měsíců, aniž by byl dotčen čl. 10 odst. 7 písm. b).

Pokud instituce vypoví dohodu ve smyslu písmene b), oznámí to bez zbytečného odkladu příslušné národní centrální bance.

3. Pokud mateřská společnost skupiny konsoliduje ve svém statistickém vykazování činnost dceřiných společností, které jsou rezidenty téhož členského státu, v souladu s čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2021/379 (ECB/2021/2), tato mateřská společnost může příslušnou národní centrální banku požádat o povolení držet minimální rezervy skupiny jako zprostředkovatel.

4. Pokud mateřská společnost požádá o povolení držet minimální rezervy skupiny jako zprostředkovatel podle odstavce 3, uzavře s každou institucí v této skupině dohodu o tom, že bude jednat jako zprostředkovatel. Tyto dohody musí minimálně stanovit:

- a) zda mateřská společnost nebo dceřiné společnosti budou mít přístup ke stálým facilitám Eurosystemu a operacím Eurosystemu na volném trhu, a
- b) výpovědní lhůtu v délce nejméně dvanácti měsíců.

5. Příslušná národní centrální banka může udělit žádající instituci povolení držet minimální rezervy přes zprostředkovatele a tuto skutečnost bez zbytečného odkladu oznámí dotčené instituci a zprostředkovatelské instituci. Toto povolení nabývá účinku začátkem prvního udržovacího období, které následuje po dni udělení povolení, a platí po dobu trvání dohody uvedené v odstavci 2 nebo 4 nebo do odnětí takového povolení podle odstavců 7 a 8.

Pro účely tohoto nařízení se má za to, že povolení držet minimální rezervy přes zprostředkovatele, které bylo instituci uděleno v souladu s článkem 10 nařízení (ES) č. 1745/2003 (ECB/2003/9), bylo vydáno v souladu s tímto odstavcem.

6. Pokud zprostředkovatelská instituce drží minimální rezervy pro jinou instituci podle tohoto článku, drží tyto rezervy na svých účtech minimálních rezerv dodatečně k vlastním rezervám držným v souladu s tímto nařízením.

7. ECB nebo příslušná národní centrální banka může kdykoli odejmout povolení udělené podle odstavce 5, je-li splněna kterákoli z těchto podmínek:

- a) kterákoli ze stran dohody uvedené v odstavci 2 nebo 4 neplní požadavky tohoto nařízení;
- b) kterákoli ze stran dohody uvedené v odstavci 2 nebo 4 požádá o odnětí povolení podle tohoto článku;
- c) již nejsou splněny podmínky pro nepřímé držení minimálních rezerv stanovené v odstavci 1; nebo
- d) existují důvody obezřetnostního dohledu nad zprostředkovatelskou institucí.

8. Při rozhodování, zda odejmout povolení podle odstavce 7, příslušná národní centrální banka nebo ECB posoudí:

- a) zda k ukončení dohody došlo na základě vzájemné dohody smluvních stran;
- b) zda instituce, která drží své minimální rezervy nepřímo přes zprostředkovatele, je schopna plnit svou povinnost minimálních rezerv.

9. Pokud příslušná národní centrální banka nebo ECB odejme povolení podle odstavce 7, platí tato ustanovení:

- a) odnětí povolení nabývá účinku na konci udržovacího období, s výjimkou případů, kdy je povolení odňato podle odst. 7 písm. d);
- b) je-li povolení odňato podle odst. 7 písm. d), odnětí povolení se stává okamžitě účinným a minimální lhůta pro oznámení uvedená v písmeni c) tohoto odstavce se neuplatňuje;
- c) příslušná národní centrální banka nebo ECB vyrozumí o odnětí povolení obě strany dohody uvedené v odstavci 2 nebo 4 alespoň pět pracovních dnů před skončením posledního udržovacího období, na něž se povolení vztahuje.

10. Ukládá-li ECB sankce podle nařízení (ES) č. 2532/98, může tyto sankce uložit zprostředkovatelské instituci, jakož i instituci, pro kterou zprostředkovatelská instituce drží minimální rezervy.

Článek 11

Agregované vykazování základu pro stanovení minimálních rezerv

1. Požádá-li instituce příslušnou národní centrální banku o povolení držet všechny své minimální rezervy nepřímo prostřednictvím mateřské instituce podle čl. 10 odst. 3, může tato mateřská instituce požádat příslušnou národní centrální banku o povolení vykazovat svůj základ pro stanovení minimálních rezerv a základ pro stanovení minimálních rezerv institucí v této skupině na agregovaném základě a v souladu s nařízením (EU) 2021/379 (ECB/2021/2). Národní centrální banky mohou udělit mateřským institucím povolení vykazovat základ pro stanovení minimálních rezerv na agregovaném základě a v souladu s nařízením (EU) 2021/379 (ECB/2021/2).

2. Požádá-li mateřská instituce příslušnou národní centrální banku o povolení vykazovat základ pro stanovení minimálních rezerv na agregovaném základě podle odstavce 1, příslušná národní centrální banka zajistí, aby dohoda uvedená v čl. 10 odst. 4 obsahovala uznání případné ztráty nároku na paušální odpočitatelnou položku uvedenou v čl. 6 odst. 2 na individuální úrovni.

3. Pokud příslušná národní centrální banka udělí mateřské instituci povolení vykazovat základ pro stanovení minimálních rezerv na agregovaném základě podle odstavce 1, bez zbytečného odkladu to oznámí příslušné instituci. Toto povolení nabývá účinku začátkem prvního udržovacího období, které následuje po dni udělení povolení, a platí po dobu trvání dohody uvedené v odstavci 2 nebo do odnětí takového povolení.

4. Pokud příslušná národní centrální banka udělí mateřské instituci povolení vykazovat základ pro stanovení minimálních rezerv na agregovaném základě podle odstavce 1, od minimálních rezerv držených zprostředkovatelskou institucí se automaticky odečte jedna paušální odpočitatelná položka uvedená v čl. 6 odst. 2.

5. Povolení vykazovat základ pro stanovení minimálních rezerv na agregovaném základě, které instituci udělila ECB v souladu s článkem 11 nařízení (ES) č. 1745/2003 (ECB/2003/9), se považuje za platné a použitelné pro účely tohoto nařízení, dokud toto povolení není odňato.

Článek 12

Fúze a rozdělení

1. Pokud během udržovacího období nabude účinnosti fúze, platí tato ustanovení:

- a) nabývací instituce splní požadavky tohoto nařízení za nabývanou instituci;
- b) výše minimálních rezerv nabývací instituce se sníží o každou paušální odpočitatelnou položku, kterou lze uplatnit podle čl. 6 odst. 2;
- c) národní centrální banky posoudí, zda instituce splňují požadavky čl. 3 odst. 1 písm. a), tak, že vezmou v úvahu denní konečné zůstatky na účtech minimálních rezerv nabývacích i nabývaných institucí.

2. V udržovacím období následujícím bezprostředně po udržovacím období uvedeném v odstavci 1 se použijí tato ustanovení:

- a) minimální rezervy nabývací instituce se snižují v souladu s čl. 6 odst. 2 jen o jednu paušální odpočitatelnou položku; a
- b) výše minimálních rezerv nabývací instituce se vypočte pro účely článku 6 ze základu pro stanovení minimálních rezerv, shrnujícího základy pro stanovení minimálních rezerv nabývaných institucí a nabývací instituce.

Pro účely písmene b) se při výpočtu použijí základy pro stanovení minimálních rezerv každé instituce pro příslušné udržovací období, jako kdyby k fúzi nedošlo, a v souladu s pravidly vymezenými v části 2 přílohy III nařízení (EU) 2021/379 (ECB/2021/2).

Jsou-li splněny podmínky odstavce 4 části 2 přílohy III nařízení (EU) 2021/379 (ECB/2021/2), použije se ustanovení prvního pododstavce i pro následující udržovací období.

3. Pokud během udržovacího období nabude účinnosti rozdělení, platí tato ustanovení:

- a) přijímající instituce, které jsou úvěrovými institucemi, splní požadavky tohoto nařízení za rozdělovanou instituci;
- b) každá z přijímajících úvěrových institucí splní požadavky tohoto nařízení pro tu část základu pro stanovení minimálních rezerv rozdělované instituce, která je jí přidělena;
- c) rezervy držené rozdělovanou institucí se rozdělí poměrně mezi přijímající instituce;
- d) paušální odpočitatelná položka uvedená v čl. 6 odst. 2 se odečte od minimálních rezerv každé přijímající instituce.

4. Během udržovacího období bezprostředně následujícího po udržovacím období, v němž rozdělení nabylo účinnosti, a až do té doby, než přijímající instituce vykážou své základy pro stanovení minimálních rezerv v souladu s nařízením (EU) 2021/379 (ECB/2021/2), se použijí tato ustanovení:

- a) každá z přijímajících institucí splní požadavky tohoto nařízení pro tu část základu pro stanovení minimálních rezerv rozdělované instituce, která je jí přidělena; a
- b) paušální odpočitatelná položka uvedená v čl. 6 odst. 2 se odečte od minimálních rezerv každé přijímající instituce.

Článek 13

Přenesení pravomocí v případě přijetí eura

1. Pokud členský stát přijme euro v souladu se Smlouvou, Rada guvernérů tímto přenáší na Výkonnou radu pravomoc rozhodnout po zohlednění stanoviska Výboru ESCB pro tržní operace o:
 - a) datech přechodného udržovacího období pro uplatňování povinnosti minimálních rezerv podle článku 3 na instituce usazené v daném členském státě, přičemž prvním dnem období je den přijetí eura v daném členském státě;
 - b) způsobu výpočtu základu pro stanovení minimálních rezerv uvedeného v článku 5 během přechodného udržovacího období uvedeného v písmeni a);
 - c) lhůtě, v níž mají instituce usazené v daném členském státě nebo příslušná národní centrální banka provést výpočet a ověření minimálních rezerv pro přechodné udržovací období.

Výkonná rada přijme a zveřejní rozhodnutí podle prvního pododstavce alespoň dva měsíce přede dnem přijetí eura v příslušném členském státě a informuje o tom Radu guvernérů.

2. Rada guvernérů na Výkonnou radu dále přenáší pravomoc povolit, aby si instituce, které jsou usazené v jiných členských státech eurozóny, od základu pro stanovení minimálních rezerv pro příslušná udržovací období po dobu přechodného udržovacího období uvedeného v odst. 1 písm. a) a bezprostředně po něm, odečetly závazky vůči institucím usazeným v členském státě, který přijímá euro.

Ustanovení prvního pododstavce se použije v případě, že instituce v členském státě, který přijímá euro, nejsou v době výpočtu minimálních rezerv na seznamu institucí uvedeném v čl. 3 odst. 3 písm. a). Rozhodnutí přijatá Výkonnou radou, která umožňují odpočet podle tohoto odstavce, mohou v takovém případě rovněž stanovit způsob výpočtu odpočtu těchto závazků.

.

Článek 14

Ověřování

1. Příslušné národní centrální banky mají podle čl. 6 odst. 3 nařízení (ES) č. 2531/98 právo ověřovat správnost a kvalitu informací, které instituce poskytly o základu pro stanovení minimálních rezerv.
2. Oznamí-li instituce svůj výpočet minimálních rezerv podle čl. 7 odst. 3, příslušná národní centrální banka ověří správnost tohoto výpočtu a kontroluje soulad se statistickými informacemi vykázanými podle nařízení (EU) 2021/379 (ECB/2021/2).

Článek 15

Zrušení

1. Nařízení (ES) č. 1745/2003 (ECB/2003/9) se zrušuje s účinkem ode dne 26. června 2021.
2. Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 16

Závěrečná ustanovení

Toto nařízení vstupuje v platnost pátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se ode dne 26. června 2021. Článek 3 se použije ode dne 28. července 2021, prvního dne pátého udržovacího období v roce 2021.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 22. ledna 2021.

Za Radu guvernérů ECB
Prezidentka ECB
Christine LAGARDE

PŘÍLOHA I

Zrušené nařízení a seznam jeho následných změn

Nařízení Evropské centrální banky (ES) č. 1745/2003 (ECB/2003/9) (Úř. věst. L 250, 2.10.2003, s. 10).

Nařízení Evropské centrální banky (ES) č. 1052/2008 (ECB/2008/10) (Úř. věst. L 282, 25.10.2008, s. 14).

Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 1358/2011 (ECB/2011/26) (Úř. věst. L 338, 21.12.2011, s. 51).

Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 1376/2014 (ECB/2014/52) (Úř. věst. L 366, 20.12.2014, s. 79).

Nařízení Evropské centrální banky (EU) 2016/1705 (ECB/2016/26) (Úř. věst. L 257, 23.9.2016, s. 10).

PŘÍLOHA II

Srovnávací tabulka

Nařízení (ES) č. 1745/2003	Toto nařízení
Článek 1	Článek 2
Čl. 2 odst. 1	Článek 1
Čl. 2 odst. 2 první pododstavec	Čl. 4 odst. 1
Čl. 2 odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 4 odst. 2 a 3
Čl. 2 odst. 3	Čl. 3 odst. 3
—	Čl. 3 odst. 1 písm. d) a čl. 3 odst. 4
Čl. 3 odst. 1	Čl. 5 odst. 1
Čl. 3 odst. 2	Čl. 5 odst. 2
Čl. 3 odst. 2a první pododstavec	Čl. 5 odst. 3
Čl. 3 odst. 2a druhý pododstavec	Čl. 5 odst. 4
—	Čl. 5 odst. 5
Čl. 3 odst. 3	Čl. 5 odst. 6
Čl. 3 odst. 4	Čl. 5 odst. 7
Čl. 4 odst. 1	Čl. 6 odst. 1 písm. a)
Čl. 4 odst. 2	Čl. 6 odst. 1 písm. b)
Čl. 5 odst. 1	Čl. 6 odst. 1 úvodní věta a čl. 6 odst. 3
Čl. 5 odst. 2	Čl. 6 odst. 2
Čl. 5 odst. 3	Čl. 7 odst. 1 až 5
Čl. 5 odst. 4	Čl. 7 odst. 6
Čl. 5 odst. 5	Čl. 7 odst. 7
Čl. 6 odst. 1 první a druhá věta	Čl. 3 odst. 1 písm. b)
Čl. 6 odst. 1 třetí věta	Čl. 3 odst. 1 písm. c)
Čl. 6 odst. 2	Čl. 3 odst. 1 písm. a)
Čl. 6 odst. 3	Čl. 3 odst. 2
Článek 7	Článek 8
Článek 8	Článek 9
Článek 9	Čl. 14 odst. 1
Čl. 10 odst. 1 a 2	Čl. 10 odst. 1 a 2, čl. 10 odst. 5
Čl. 10 odst. 3	Čl. 10 odst. 6 a 10
Čl. 10 odst. 4	Čl. 10 odst. 7 a čl. 10 odst. 9 písm. a) a c)
Čl. 10 odst. 5	Čl. 10 odst. 9 písm. b)
—	Čl. 10 odst. 4, 5 a 8
Čl. 10 odst. 6	5. bod odůvodnění, čl. 14 odst. 2

Článek 11	Článek 11
Článek 12	—
Článek 13	Článek 12
Článek 13a	Článek 13
Článek 14	Článek 15
—	
Článek 15	Článek 16
—	Přílohy I a II